

FORIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100

Pe 6 luni 50

Pe 3 luni 30

In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB

Nr. 85.

Cerul de sus vorbește cu noi

Războaie --- Foamete, --- Cutremure de pământ -- Potopur
de ape, toate strigă pe noi să ne întoarcem la Dumnezeu

Sfânta Scriptură ne arată că întotdeauna când oamenii au părăsit calea Domnului și frica de Cel Atotputernic, abătându-se pe căile păcatului și nelegiurii, au secerat roada faptelor lor, căzând sub pedeapsa meritată de umbletele lor. Citiți cartea „Plângerile lui Ieremia” și veți vedea starea în care ajunge un popor „iubit de Domnul” din pricina că s'a depărtat de El și i-a nesocotit legile Lui.

Dacă astăzi, când atâtea necazuri s'au abătut asupra oamenilor și bătăile nu mai

incetează, am privi în sus și ne-am pocăi de faptele noastre, rugându-ne din toată inima Aceluia pe care L-am jicit, poate ni-s'ar da și nouă milă ca celor din Ninive. Dar pare că oamenii de azi nu vor să facă acest lucru. Ei nu vor să se pocăiască și să se lase de răutăți, de aceea mâna Domnului stă tot întinsă împotriva, ca să le facă rău, nu bine.

Cuvântul Domnului cheamă pe orice om la pocăință. El ne iubeste, de aceea ca un părinte ne ceartă, ca să ne întoarcem la

căile vieții și să nu pierim în păcate.

Să luăm seama la umbletele noastre, să le cercetăm și să ne întoarcem la Domnul. Să ne înălțăm și inimile cu mâinile spre Dumnezeu din cer, zicând: Am păcătuit, am fost îndărătnici și nu ne-am ertat... Întoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce! (Plâng. 3,40-42;5,21).

Da, să ne întoarcem, și El va avea milă de noi. — Suflete drag, întoarce-te, vino la Domnul, căci pe cine vine la El, nu-L va izgoni afară. i. m.

Potopul apelor a făcut pagube mari în toată țara

În primăvara și vara aceasta o grea încercare a trecut peste noi, prin multele ploii cari au căzut și cari au făcut să se reverse apele peste tot locul.

Un gazetar scrie acum de surzând:

„Săptămâna trecută am cucerat o bună parte a Ardealului și Banatului. De la Cluj la Zlatna și Sibiu, de la Alba Iulia la Lugoj și Timișoara și peste tot, unde am umblat, câmpul avea înfățișare de băltoacă, iar sub unda puhoaielor infuriate zăceau munca de un an, nădejdea risipită a bietului plugar. Pe foarte multe locuri apele au făcut adevărate dezaastre în casele lor.

În Turda, în urma unei ruperi de nori, în mai puțin de cinci minute, apele au crescut revărsându-se în valuri uriașe de peste 20 metri.

Aproape toate podurile, zeci de case, și digurile din cuprinsul orașului, au fost luate

România țara mea

Ești frumoasă ca o stea,
Ești un colțisor de rai
Cum visa cândva Mihai,

Fii tăi voinici și tari,
Ca și talnicii stejari
Te păzesc ca niște lei
De vrăjmașii cei mișei.

Iar femeile române
Intocmai ca niște zâne
Poartă lângă sânul lor
Câte-un miș și drag odor

Pe pământul tău mănos
Șerpuesc în sus și'n jos

de furia apelor.

Locuitorii cuprinși de groază, au scăpat sărind pe ferestre. O femeie a murit de frică în podul casei.

Valurile duceau case întregi, mașini, căruțe, animale și oameni.

Din valurile apelor au fost pescuite trupurile alor 5 inecați.

In J. Sibiu, com. Șura Mare

Pentru copii

România, țara mea...

Fluvii râuri cristaline,
Că puține țări străine.

Apoi codrii nestârșiți
Munți cu aur poleiți,
Dealuri cu livezi și vii,
Holde mândre pe câmpii

Și cirezi de vițișoare,
Și oște sprinteoare,
Și încă multe poți vedea,
Toate sunt cununa ta

Dumnezeu să te păzească,
Fiii tăi să înflorească
Și cât soarele va fi,
Tot atât să poți trăi.

I. Tudoseiuc

Râul Sadului, Gușterța și chiar orașul Sibiu au avut de suferit nespun, din pricina unei groaznice ruperi de nori.

Mai mult a avut de suferit Șura Mare unde 120 de gospodării au perit sub valuri. Jalea este de nedescris.

Cerul strigă pe noi să ne întoarcem la Dumnezeu.

Întoarcerea unui student

Acum 60 ani, un student Rus era în partidul Nihilistilor, dar după câțiva timp se scârbi de ei și-i părăsi. Ei au jurat să-și răzbune. Într-o seară au pândit, s'au aruncat asupra lui și l-au aruncat vitriol în obraz. Bietul om a fost dus orb și rănit în spital. Un colonel, întors la Hristos, a venit să-l vază. Sărmanul student i-a povestit istoria lui: Colonelul la rândul lui i-a mărturisit că nu cunoscuse altă dată pe Domnul Isus. Iar decând îl aflase i se umplu inima de pace și de bucurie. Cuvintele acestea dătătoare de viață, pătrunseră în sufletul orbului. „Mi-se părea” zice el, că eram închis într-o pivniță întunecoasă în care făcuni deodată o rază de lumină. Dar mă gândii: cuvintele acestea sfinte nu sunt pentru mine, căci am hilit pe Dumnezeu. Atunci colonelul mi-a citit istoria tâlharului de pe cruce, și m'a îndemnat să strig către Hristos ca să mă ajute. Așa am făcut. Și raza pe care o văzusem se prefăcu într-o lumină strălucitoare. Hristos era viu lângă mine, viața mea avea un scop: acela de a-L mărturisi.

Vegheați... să nu cădeți... (Matei 26,41)

► Toate cele ce vedem că se întâmplă pe pământ în zilele noastre, ar trebui să ne facă să ne gândim cu mai multă băgare de seamă la cuvintele Mântuitorului dela Matei 24 și 25.

Lumea aceasta e plină de ispite. Satan, dușmanul cel mare al Adevărului s'a luptat totdeauna să înăbușe Lumina lui Hristos, în lume. De-aceia Mântuitorul le spunea mereu celor care îl urmau — să vegheze. Dar în haosul și vâlmășagul lumii de azi, glasul Lui se aude parcă și mai lămurit, îmbărbătând pe fiii Lui: „Eu vlu curând! — păstrați ce aveți”... „Fiți credincioși până la moarte!”... „Îndrăzniți — Eu am biruit lumea”... „Țineți cu tărie ce ați primit”... „Iată Eu viu curând și plata Mea este cu Mine”... „Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită”...

Ferice de sufletele care îl aud și-l primesc. Un semn a apropierei Sfârșitului va fi „lepădarea de credință” (II Tesaloniceni 2,3). Peste zilele noastre se vede, și pecetea numărului mare al acestor lepădări. Nu numai în Rusia sau alte părți, unde lepădarea aceasta a venit și vine, pe față — dar pretutindeni, peste tot pământul. Sunt atâția și printre noi cari „deși le merge numele că trăiesc — sunt morți” (Apoc. 3,1) Li-se spune fii — dar sunt niște lepădați. Numărul lor e mare — și crește mereu, încât a ajuns să se spună că aceste lepădături sunt fii.

Ce trist e într'adevăr să vezi cum și despre atâția oameni încredințați cu răspundere se poate spune cuvintele apostolului Pavel dela Filipeni 2,21: „Toți umblă după foloasele lor și nu după a lui Iisus Hristos”... Ce nenorocite trebuiesc să fie aceste suflete — trestii, care își îndoaie spina lor încotro bate vântul interesului lor. Ei au lepădat credința cu totul. Cu avântul și „cre-

dința” cu care strigă astăzi „Osana” lui Hristos, cu același avânt și credință i-ai vedea propovăduind mâine pe antihrist — dacă s'ar ivi cazul.

Și în vreme ce aceste lepădături ale credinței sunt puse în cinste — copiii cei adevărați ai Credinței, sunt tot mai disprețuiți. Lumea fără să-și dea seama, împlinește Cuvântul lui Dumnezeu împletind cununi de aur celor pe care cred că îi înjosește cu batjocuri...

Lepădarea de credință!...

— Iată o mare ispită a lui Satan, vicleanul vrășmaș al Adevărului. Ea

vine uneori cu sgomot, pe față, dar de cele mai multe ori vine încet și în ascuns. Dar niciodată îmbrăcată în haina ei mincinosă — ci având totdeauna formă de Adevăr și înfățișare de lumină — „ca să înșele, de va fi cu puțință și pe cei aleși” (Matei 24,24).

Se cuvine deci ca acei ce vor să se păzească de aceasta — să bage bine de seamă. Că de multe ori poate să ți-se pară că ești pe calea cea bună, când de fapt, ești în ră-tăcire. Și această părere este înșelă-ciune: Să ți-se pară că ești în ceata

celor credincioși când tu te afli în mijlocul celor sortiți peirii. Să ți-se pară că ești între „fii” când de fapt ești între „cei lepădați”.

Să ne gândim deci bine la aceste lucruri și fiecare din noi să se uite bine în jurul său să se vadă unde este și de ce fel de „pomi” este înconjurat. În clipa aceea să nu ne uităm la ce „se pare” că este pe dinafară, ci la ce este în inimă. Nu la frunze — ci la roade. Nu la vorbe — ci la fapte. Nu la podoabă — ci la preț.

Da! — Domnul iubește pe păcătoși — dar nu iubește păcatul. Îi chiamă pe toți — dar nu primește decât pe cei ce vin! S'a jertfit pentru toți — dar nu mântuiește decât pe cei ce-L primesc și rămân în El (Ioan 15,4).

Da! — lepădarea de credință este și ea un semn care trebuie să înțelepțească pe cei ce sunt pe calea cea strâmtă, pe cei ce sufăr, — pentru ca să se țină tot mai strâns și tot mai aproape de Cel ce este și va fi. De Cel ce este astăzi Puterea — iar mâne Slava. Să îngunnehe tot mai des și să se roage tot mai mult, pregătindu-se în acest fel, pentru examenul cel mare a credincioșiei și Cununii lor; pentru clipa când vor putea spune: Slăvește Doamne Isuse acum, Numele Tău și prin moartea mea, după cum L-a slăvit prin viața mea.

Aceasta este cea mai înaltă culme pe care o poate ajunge un biruitor care depe rugul pe care va fi ars pentru tăria credinței și mărturisirii Adevărului lui Hristos, — se va înălța până la scaunul de Domnie al Mielului lui Dumnezeu, fiindcă Credincios este Domnul — și își va împlini cuvântul făgăduinței față de toți credincioșii lui.

Traian Dorz

Să cântăm...

Celui ce din grea robie
Ne-a scăpat cu brațul Său
Toți cu multă bucurie,
Toți să-L prea mărim mereu

Celui ce pe sfânta cruce
Pentru noi a suferit,
Și ne-a făcut viața dulce
Să-l cântăm neconținut.

Celui care mijlocește
Pentru noi la Tatăl Sfânt,
Celui care ne păzește
Să-l cântăm pe-acest pământ.

Celui ce în chinuri grele
Și-a dat viața ca un miel,
Noi ca niște păsărele
Să-l cântăm cu drag și zel.

Celui ce la fiecare
A făcut un loc în rai,
Dulce și sfântă cântare
Să răsun'e n șes și plai.

Celui ce cu blânde șoapte
Indrumează ai noștrii pași,
Ca Psalmistul zi și noapte
Să-i cântăm iubiți ostași.

I. TUDUSCIUO

După dezastrul Franței

În săptămânele trecute, mareșalul Petain a ținut un discurs la radio în care a arătat pricinile de slăbire a Franței de azi. El a spus între altele: „Mai slabi decât acum 22 ani, avem astăzi mai puțini prieteni, avem prea puțini copii, prea puține arme și prea puțini aliați. După victoria noastră de atunci, dorința de câștig și de plăceri a înăbușit spiritul de sacrificiu. Toți au

cerut mai mult decât au dat. S'a voit să se evite orice efort.

Astăzi, a venit nenorocirea.

După dureroasa înfrângere suferită, Franța își trage seamă și-și deplânge păcatele: dorința de câștig, dorința după plăceri și lipsa de jertfă (sacrificiu).

Pocăința târzie care o însă poate fi de învățătură și pentru alte neamuri cari nu și-au tras seama până acum.

Cele cinci condiții

pentru încheierea unei păci ale președintelui Roosevelt

(Rador)

Cu ocazia unei conferințe de presă d Roosevelt a dat următoarele cinci condiții esențiale pentru încheierea unei păci:

1. **Eliberarea de teamă**, astfel ca poporului să nu-i mai fie groază că va fi bombardat din aer sau atacat de vre-o altă națiune. Aceasta însemnează desarmare.

2. **Libertatea presei**. Să se dea informațiile necenzurate, astfel ca poporul să poată lua cunoștință de tot ce se petrece în țară și în lume.

3. **Libertatea religiilor**. D. Roosevelt a făcut observațiunea că această libertate există în statele democratice, însă nu există în țările cu altă formă de guvernământ.

4. **Libertatea exprimării gândului**. Fiecare ar trebui să-și poată exprima părerile, să nu poată însă propovădui răsturnarea formei de guvernământ.

5. **Punerea la adăpost de nevoi**. Acest punct s'ar putea realiza prin desființarea barierelor culturale și comerciale dintre națiuni.

Mielul

Minunea ce n'o poți descrie
Cu pana slabă pe hârtie
E Isus! Domnul mării
Isvorul sacru al iubirii!

Isus e pacea și Lumina
Vieța noastră și odihna;
Solia Dragostei de sus
E glauul Blandului Isus

Chemarea Lui răsunătoare
E cea mai dulce de sub soare
Chear inima cea împietrită
De El este cucerită!

O! câtă dragoste divină
S'aprinde 'n inima streină
Când El intră și domnește
În inima care-l primește!

O! câte mângâieri mi-adeuce
Slăvita jertfă de pe cruce
Slăvitul Miel neprihănit
Ce pentru mine s'a jertfit!

Ilie Popovicu

Intrați pe poarta cea strâmtă,
caci largă e poarta și lată e calea
care duce în pierire și mulți sunt
cari intră printr' inșă.

Strâmtă este poarta și îngustă
calea, care duce în viață, și puțini
sunt cari o află pe dînsa!

(Matei 7,13-14)

„Vegheați!” (Marcu 13,37)

Iată o poruncă foarte lămurită, care vine adeseori pe buzele Mântuitorului și la care trebuie să fim cu toată luarea aminte.

VEGHIAȚI, căci diavolul, potrivnicul și vrăjmașul suflelelor voastre, nu doarme niciodată, ci vă pîndește în fiecare clipă, dând târcoale ca un leu; și caută pe cine să înghită.

VEGHIAȚI, căci duhul e „sânguinos dar trupul e neputincios”. Și repede cădem, când nu suntem cu băgare de seamă.

VEGHIAȚI, căci vieța cu tulburările ei și răsturnările ce se petrec azi în lume, caută să ne atragă toată luarea aminte și să neucidă sufletul.

Câte-odată, împrejurările în cari trăim sunt așa de apăsătoare și grele pentru suflet încât e nevoie să-l ținem în aerul curat și dătător de viață al lui Dumnezeu fără încetare.

VEGHIAȚI, căci moartea vine dintr-o clipă într'alta. Nimic și nimeni nu te-ar putea asigura că ziua care începe, n'ar putea fi cea din urmă a vieții tale. Și când moartea a sosit, trebuie numaidecât, să găsim vreme ca să murim, ori-cât de ocupați am fi.

VEGHIAȚI, căci Fiul Omului poate veni în orice clipă. Deaceia îți gata să-L primești când se va arăta.

In jurul crucii Tale...

In jurul Crucii Tale
Isuse ne-adună
Noi Tie ne rugăm
Cu o credință tare

Copii Tăi Isuse
De lume's prigonit
Urăște-i lumea tare
Căci de ea's despărțit.

In jurul Crucii Tale
Noi vrem să fim mereu
Căci tu ne ești sprijinul
Isuse Dumnezeu.

Iar Tu Doamne-i păzește
Cu mâna Ta cea tare
Pe toți care se strâng
In jurul Crucii Tale.

Iacob Suciu

Timpul trece

Zi de zi fără'ncetare
Timpul trece necurmat
Și tu dragă frățioare
Îți potreci tot în păcat.

Anii trec, vine sfârșitul
Se sfârșește acest vis
Și vom părăsi pământul
In suspinuri și în plâns

Și ne vom căi odată
Când ou toți ne-om aduna
Și la judecată dreaptă
Domnul ne va judeca

Dar va fi zadarnic frate
Și vom plânge toți pe voci
De-am trăi aici'n păcate
Și în mil de fărdelegi.
Preda

Dumnezeu și-a adus aminte

(Exod 2, 24)

Poporul Israelit suferă greu în robia Egiptului. Și asupra crește mereu. Ea ajunge mai mare tocmai când mântuirea se apropie. Odată cu nașterea Liberatorului, mai renorociți ca totdeauna, scot strigăte de desnădejde către Domnul și „Domnul a auzit gemetele și și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacob”.

Sunt clipe și vremuri mai lungi chiar, în viața fiecărui om, ca și în viața popoarelor sau a omenirii întregi, când Dumnezeu pare că și-a uitat făgăduințele, că nu mai pedepsește pe cei răi, nu mai scapă pe cei drepti, lasă pe cei dîn-tâi să biruiască, iar pe ceilalți în durerile lor; purtarea lui Dumnezeu e din ce înce mai neînțeleasă. Atunci trebuie să vină credința și să împlinească ceace pare că lipsește.

Cei cari văd în Dumnezeu un Părinte ceresc al lor, trebuie să mergem înainte cu aceasta credință, și să creadă că, deși totul pare potrivnic, Dumnezeu nu ne lasă niciodată și își aduce aminte de făgăduințele Lui. Puțină răbdare, puțin curaj și mântuirea va fi aproape, căci Isăvitorul vine, gata să mântuiască. (Prel. I. m.)

„Fiți viteji (II Samuel 27)

Iată un îndemn foarte însemnat pentru un luptător. O urare potrivită pentru orice creștin adevărat.

OAMENILOR le stă bine să fie curajoși. Pe cel curajos lumea îl stimează, iar pe cel fără curaj îl disprețuiește. Nici-o ocară nu l'atinge mai mult pe om decât numirea că este un laș. Curajul se arată în luptă. Dar nu e nevoie să așteptăm lupta, pe viață și pe moarte, ca să ne dovedim curajul nostru. Cunoaștem un curaj mai ales decât acela care se arată în faptele îndrăznețe pe câmpul de luptă. Este curajul să îți piept ispitelor lumii.

Ne trebuie curajul de a lucra cinstii atunci când cei din jurul nostru sunt toți necinstiți.

Ne trebuie curajul să mărturisim pe Hristos în fața lumii.

Ne trebuie o putere îndoită când e vorba să slujim lui Dumnezeu în slujba în care ne cheamă El. Dar El ne poate da această putere. Avem mult de luptat, avem să biruim pe cel rău și să câștigăm biruința asupra păcatului și a necinstei.

Fără o inimă plină de auraj și fără o mână tare nu putem să luptăm în această lume pentru Dumnezeu și pentru adevăr.

Numai la Isus

De suntem în suferință
In neoz și în suspin
Pace sfântă, mângăiere
Numai la Isus găsim.

El este Samarineanul
Ce dă mână orișicui
Numai la Isus iubite
Căci altă soăpare nu!

De ne-am sbate ca un pește
Care ajunge la uscat
Numai la Isus iubite
Să alargi să fii soăpat

Jos genunchii, sus privirea
Gândul să ne fie dus
Ruga noastră să se'ndrepte
Ne'ncotat către Isus

Gr. Roșianu

Rugăciunea Românilor din Basarabia căzuți în stăpânire streină

Alcătuită din cuvintele Sfintelor Scripturi

Doamne al puterilor, Dumnezeu părinților noștri, caută cu milă spre noi din cerul cel sfânt al tău și ascultă smerit ruga noastră, cari ca și vechiul Israel la râul Vavilonului stăm și plângem aducându-ne aminte de Stonul strămoșesc (Psalm 136,1).

Că doară tu, Doamne: Via din Egipt ai mutat-o, gonit-ai neamurile și-o ai răsărit pe ea.

Cale ai făcut înaintea ei și ai răsărit rădăcinile ei și a umplut pământul. Acooperit-a munții umbra ei și mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu. Intinsu și-a vitele sale până la Mare și până la râuri odraslele sale (Psalm 79,10,12).

Însă: turburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile, dat-a glasul său cel prea înalt, clătitu-s-a pământul — (Psalm 45,6).

Atunci s'a surpat gardul viei Tale și ai îngăduit de a o strica pe ea vierul din pădure și porcicul sălbatec a păscut-o pe ea (Psalm 79,8-14).

Venit-au neamurile întru moștenirea ta, spurcat-au sfânta Biserică Ta (Psalm 78,1).

Și Doamne, nu cu sabia lor, ceice ne-au robit pe noi ne-au moștenit pământul nostru, via sădită și răsădită de tine (Psalm 43,4) ci au chinuit nedreptate, zămislit-au dure și au măscut fărădelege (Psalm 7,16).

Adu-ți aminte Doamne, ce s'a

făcut nouă, privește și vezi că moștenirea noastră s'a mutat la cei străini, casele noastre la cei din afară. (Plângerea lui Ieremia 5,1-2).

Pus-au stărvurile robilor Tăi mâncare paserilor cerului, — trupurile celor cuvioso ai tăi fiarelor pământului: vărsat-au sângele lor ca apa și nu era cine să-i îngroape (Psalm 78,2-4).

Făcutu-s-au lacrimile noastre pâne ziua și noaptea, că s'a plecat în țărână sufletul nostru. Lipitu-s'au de pământ pânțele noastre (Psalm 79,6). Că ceice ne-au robit pe noi, ne au săturat de amărăciune, îmbătatu-ne-au de fiere și au scos cu numer dinții noștri, hrănitu-ne-au cu cenușe (Plângerea lui Ieremia 2,11).

Ostenit-am întru suspinul nostru, spălat-am în toate nopțile palul nostru, cu lacrimile noastre așternutul nostru l'am udat (Psalm 6,7).

Sfârșitu-s'au în lacrimi ochii noștri — tulburatu-s'a inima noastră; — vărsatu-s'a în pământ viața noastră pentru zdrobirea feței poporului nostru, când muriau fără de număr cei tari ai noștri. (Plângerea lui Ieremia 2,11) duși departe în țări necunoscut și puși în fața tunetului ca niște oi spre junghiere și ca niște miei, eari nu-și deschid gura în potriva celor cei jun-

ghiau pe ei (Isala 53,7).

Hrăni-ne-vei pe noi cu pâne de lacrimi și ne vei adăpa pe noi cu lacrimi întru măsură? (Psalm 41,4,27,43).

Că iată: — Cei ce ne-au smuls pe noi dela sânul mamei noastre, ne-au pus mai jos decât toate neamurile pământului și ne silesc pe noi se cântăm cântarea ta în graul lor. Socotiți suntem cu cei fără de lege, dacă și numai în taină îndrăznim să Te laudăm în graul părinților noștri. Cum vom cânta cântarea Domnului în graiu strein ca într'un pământ strein și cum să ne lăpădam de limba părinților noștri? (Psalm 136,4).

De te vom uita, o-dulce graiu românesc, uitată să fie dreapta noastră — să se lipească limba noastră de grumazul nostru: — ca muți să rămânem în veacul veacului... ocară și răs vecinilor noștri! (Psalm 136,5-6).

Doamne astăzi când un veac de ani se împlinesc dela robia noastră, veac de jale, de ocară și dureri, mai lung decât toate veacurile, zice-vom osre și noi ca vechiul Israel: — Fata Vavilonului ticăloasă, fericit cel ce va apuca pruncii tăi și-i va lovi cu capul de piatră și va răsplătiție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă? (Psalm 136,8,6).

Nu! Părinte-bune, nu!.. Dim-

potrivă, cu umilnță cădem înaintea Ta și din adâncul inimii te rugăm: — Să nu biruiască dreptatea, ci mila Ta; — să nu apese din nou mâna Ta asupra celor ce ne nedreptătesc pe noi; — ci tu Doamne, Dumnezeu părinților noștri îndură-Te către noi, ridică paharul amărăciunii deasupra noastră, întoarce-ți fața Ta spre noi și ne înourează inima cu roua bunătății Tale; iar pe vrășmașii noștri iartă-i și în bunătatea Ta nemăsurată luminează-i, povățuește-i, ca să plinească voia Ta cea sfântă, și via Ta să o întregescă așa precum ai răsădit-o Tu!

Așa atotputernice Doamne, Te rugăm fierbinte, caută cu părințească dragoste din cer și vezi și cercetează viaa aceasta și o stăvârșește pe ea așa precum voia Ta cea sfântă a răsădit-o dintru întâiu. Amin. (Psalm 79,15,1 F).

Citiți plătiți și răspândiți foaia

„Vieța Creștină“

O mare durere ne-a lovit

Basarabia și o parte din Bucovina ne-au fost luate din Rusia. Mii de refugiați au luat drumul pribegiei, pentru a nu cădea sub jugul strein.

În noaptea zilei de 26 Iunie a. c. guvernul român a primit o notă ultimativă din partea guvernului Rusiei prin care cerea cedarea Basarabiei și o parte din Bucovina.

În 27 Iunie sub Înalta președenție a M. Sale Regelui, Consiliul de Coroană s'a întrunit spre a hotărî.

Pentru a nu da loc unui război în această parte a Europei, Consiliul de Coroană a hotărât cedarea teritoriilor.

Înr'un termen de 4 zile cât s'a dat, armata română a trecut în Moldova. Mii de oameni, în dorința de a nu cădea sub jugul strein, s'au refugiat în patria mamă. Zeci de trenuri au adus în București și alte localități, pe frați cari și-au părăsit căminurile și tot ce-au avut, pentru a-și salva vieța și credința.

S'a format un comitet de ajutorare. Straja țării deasemenea dă tot concursul.

Evreii se duc

Comunicatul oficial spune că Ei evreii originari din Basarabia, afla-

în interiorul țării continuă să treacă pe teritoriul Basarabiei. 7600 de evrei au trecut prin Ungheni și Cristești, alți 2000 prin Galați și Reni.

Incidentele dela Galați

Vreo 2000 de muncitori din Galați cari și-au arătat dorința de a trece pe teritoriul ocupat de ruși, fiind adunați la un loc pentru a fi transportați cu un tren, au încercat să se răscoale și să fugă de sub pază. Somați să revină la ordine, ei au răspuns cu focuri de armă. Oamenii de pază au făcut și ei uz de armă. Sunt morți și răniți. Au căzut dintre oamenii ordinii doi soldați și un polițist.

Doliu țării

În urma dureroasei lovituri ce am primit prin răpirea ținuturilor scumpe deslăpitate de trupul țării, Ministerul de Interne a oprit orice spectacole și muzică până în ziua de 3 Iulie. Ziua de 3 Iunie a fost zi de doliu Național.

România s'a retras din Liga Națiunilor

Alipindu-se la axa Roma — Berlin, România, după ce și-a dat mulțămita față de asigurările franco-engleze, a părăsit și Liga Națiunilor.

S'au început înscrierile în Partidul Națiunii

În ziua de 1 Iulie s'au început în toată țara, înscrierile în „Partidul Națiunii”.

„Tineretul a aderat cu însuflețire la noul partid.

D. Dinu Brătianu și Or. Iulian sunt printre cei dintâi cari au a-

derat la partid.

* Prin înalt decret regal s'a decis ca imnul „Pe-al nostru steag” să fie marșul Partidului Națiunii.

* Toți foștii legionari, scriu gazetele italiene, au aderat la P. N.

Prăpădul dela Cluj

Marțea trecută înspre seară o ploaie mare s'a abătut asupra jud. Cluj. Potopul a ținut două ore. A fost ceva ne mai pomenit. Acest înfricoșat potop care a înecat case ogoare și oameni făcând pagube

de milioane, a mărit jalea făcută de inundațiile de până acum. În orașul Cluj 70 de străzi a fost inundate. În comuna Feiurdeni s'au înecat 9 persoane.

Judecățile Domnului.

Înștiințare

Către iubii noștri cititori și abonați

Vremile tot mai grele, pe cari le trăim, scumpetea și lipsurile de tot felul pe cari le îndurăm, ne ating greu și eu scoaterea acestei gazete.

Cum, ajutoare nu primim dela nimeni, iar abonamentul a rămas același, ferindu-ne de-a îngreui pe cititori, cei mai mulți oameni săraci dela țară, — ne vedem acum siliți să scoatem gazeta, deocamdată, pe timpul verii, numai la două săptămâni.

Ordem că iubiții noștri frați vor înțelege greutatea noastră și vor da și mai departe sprijinul lor gazetei care i-a hrănit sufletește. Îndată ce starea materială s'ar îmbunătăți și cu venirea toamnei, gazeta va apare iar în fiecare săptămână și când se va putea într'un număr sporit de pagini

România are un nou guvern Săptămâna trecută M. Sa Regele a numit ca șef al Statului Major al Partidului Națiunii pe dl. Ing. I. Gigurtu care a format și noul guvern Vom reveni în numărul viitor mai pe larg.

Cum mai mege războiul

După încheierea armistițiului Franței, Anglia a rămas să lupte singură cu puterile axei — Vine primejdia cea mare pentru Anglia — Ce face America

Dăm în continuare pe scurt cele ce s'au mai petrecut în mersul războiului pe frontul de Vest și Africa.

Franța a încetat lupta — Armistițiul cu Germania și Italia

Nemai putând ține piept atacului german, Franța a cerut pace.

Delegații francezi s'au întâlnit cu germanii în pădurea Compiègne în ziua de 22 Iunie, în același loc și în același vagon, unde cu 21 ani în urmă s'a semnat armistițiul între aliați și germani.

În condițiile armistițiului încheiat la Compiègne se prevede între altele: încetarea imediată a luptelor, rămânerea sub ocupație a două părți din Franța, demobilizarea armatei, Germania putând cere oricând armele, avioanele, tancurile, munițiile din locurile neocupate. Niciun avion francez nu va putea să-și ia sborul, nici un vapor să plece în larg fără învoirea Germaniei. Toate planurile de apărare, fabricile, sondele, magazinele, vor fi cedate învingătorului în bună stare. Niciun francez nu va putea să facă parte din vreo armată ce luptă împotriva Germaniei. Conducătorii armatei franceze nu pot părăsi țara. Guvernul francez va lăsa liberi pe toți prizonierii, ca și pe toți supușii germani ori unde s'ar găsi.

Armata germană de ocupație, va fi întreținută de Franța.

Un armistițiu cam în aceleași condițiuni s'a încheiat apoi și între Italia și Franța și astfel războiul cu Franța, a luat sfârșit.

Războiul continuă

acum împotriva Angliei, atât acasă la ea cât și în coloniile din Africa. Deocamdată se dau atacuri de avioane. Germanii atacă fără încetare Anglia, distrugând sau făcând pagube fabricilor și instalațiilor militare, iar cele engleze făcând același lucru în Germania.

Se așteaptă din zi în zi atacul asupra Angliei. Se spune că germanii au și instalat tunurile cu bătaie lungă pe coastele franco-belgiene. Se așteaptă doar ordinul de începerea luptei.

În marea Mediterană și Africa luptele deasemeni continuă.

Moartea mareșalului Balbo

Pe frontul Africii a căzut într'o luptă, mareșalul Italo Balbo, comandantul aviației italiene și guvernatorul Libiei. Fiind lovit în plin, avionul a luat foc. Balbo a fost unul din întemeietorii fascismului.

America se teme.

Din America, vin tot mai multe știri cari arată îngrijorarea ce domnește acolo din pricina mișcării Japoniei. Pregătirile urmează un curs repede în toată America.

— Poșta Gazetei —

Uzir Ioan. Aveți de plată din anul 1939 lei 50 iar din anul 1940 lei 250. — Ioan Muntean 150 din anul 1940. — Coriolan Buzangiu 200 pe anul 1940. — Fustiș Todor 200 pe anul 1940. — Abonamentul pentru Europa este 250 lei anual, iar pentru Americi 500 lei. — Dumitru Bălan. Primit 100 lei în luna Martie. Gazeta v'am trimis'o. Acum vă trimitem din nou începând din Martie. — Boariu Vasile. Primit 45 lei în luna Mai. — Nicolae Muntean. Gazeta v'o trimitem regulat. — Cotoș Ioan I. Vasile. Până la 25 Iulie 1940 ai de plată 75 lei. — Maria T. Crăciun, achitat până în 15 Aug. 1940. — Gh. C. Lefter. Primit cei 350 lei și trecut la fiecare abonct cum e scris pe mandat. — Matei M. Ioan. Primit 100 lei. — Hărăscu Constantin. Ai de plată până la 29 Iulie 1940 lei 100. — G. O. B. Vlăduț. Primit în Februarie 1940 lei 100. — Maria T. Crăciun. Primit 100 lei în luna Mai 1940. — Iordache I. Vărtosu. Primit 50 lei. — Bala Alexa. Primit 100 lei. Este achitat până la 31 Dec. 1940, iar la comisionari până la Nr. 26-940. — Dudău D. D. Fîru. Primit 30 lei. Achitat până la 31 Aug. 1940. — Gh. P. Sturzoiu. Primit 50 lei. Achitat până la 30 Iunie 1940. — Vasile Cipu. Primit 50 lei. Achitat până

la 15 Maiu 1940. — Eva Mera. Nu putem înțelege ce ai scris în mandat. Scrie-ne mai clar. — Ristea Vasile Primit 50 lei. Achitat până la 20 Mai 1940. — Ilie Parmac Primit 50 lei. Achitat până la 20 Mai 1940. — Gh. St. Paparuș. Primit 30 lei. Achitat până la 15 Aug. 1940. — V. Corduseanu Primit 50 lei. Achitat până la 15 Ian. 1940. — Munteanu D. Ana. Literatura este achitată. — Calmău Teodor Primit 250 lei. Achitat toată datoria. — Ioan P. Matei Cojocaru Primit 50 lei. — Tache David Primit 50 lei. Ab. e achitat până la 30 Sept. 1940. — Tudoran Tache Primit 50 lei. Abon este achitat până la 28 Februarie 1940. — Gheorghe C. Vornicu. Primit 50 lei. — Florea Iosif. Primit 60 lei. Achitat până la 28 Feb. 1940.

Teodor Crețu Aveți de plată din anul 1939 lei 50 iar din anul 1940 lei 250.

Traian Ghigom . . .
Ioan Merariu . . .
Adam Andrei . . .

— Irinescu Gheorghe — Biblia de care întrebați, costă 147 lei plus 15 lei spese post.

— Adela Russu — Cartea de care întrebați, încă n'a apărut.